

Obsah

<i>Historický úvod</i>	5
Kapitola první — Pan Theofrast Longuet zatouží po vzdělání a začne navštěvovat historické památky.	9
Kapitola druhá — která by mohla vzbudit domněnku, že Theofrast Longuet zešlel, nemohla by to však dokázat	15
Kapitola třetí — která končí písni	18
Kapitola čtvrtá — Píseň	28
Kapitola pátá — Pan Lecamus řekne panu Longuetovi nepříjemné věci	32
Kapitola šestá — Theofrast má své černé pero	33
Kapitola sedmá — Obraz	38
Kapitola osmá — kdy Theofrast přijde o čtyřlibrovou štíku a doví se o sobě věci, o kterých se mu ani nesnilo	49
Kapitola devátá — Vosková maska	52
Kapitola desátá — v níž nám pan Longuet vypráví zábavný příběh o francouzském regentovi vévodovi Orleánském, o panu Lawovi, generálním kontroloru financí, a o kurtizáně Emilit	59
Kapitola jedenáctá — Pokračování Cartouchova příběhu o francouzském regentovi vévodovi Orleánském, o panu Lawovi, generálním kontrolorovi financí, a o kurtizáně Emilit	61
Kapitola dvanáctá — Podivné chování malé fialové kočky	64
Kapitola třináctá — Vysvětlení podivného chování malé fialové kočky, po níž následuje hrůzostrašná scéna s ušima pana Petita	69
Kapitola čtrnáctá — v níž pan Theofrast Longuet tvrdí, že nezemřel na náměstí Grève	73
Kapitola patnáctá — Pan Elifáš ze Svatého Elmu z Kolohradu v Nokturné	78
Kapitola šestnáctá — Můžeš na to vzít můj prst	86
Kapitola sedmnáctá — v níž se pan Elifáš ze Svatého Elmu pokouší zabít Cartouche a zachránit pana Longueta a v níž se ukáže, že operace je mnohem obtížnější, než se dalo předpokládat	89
Kapitola osmnáctá — Pan Theofrast Longuet neprojevuje při mučení žádné hrdinství a vydává při něm zvláštní řev	96
Kapitola devatenáctá — z níž vyplýne, že je nebohý Theofrast Longuet ještě politováni hodnější, než se dalo předpokládat z obsahu předešlé kapitoly	101

Kapitola dvacátá — Poslední stísk Cartouchovy ruky	103
Kapitola jedenadvacátá — Nedostatky psychické chirurgie	106
Kapitola dvaadvacátá — v níž se Theofrastovi Longuetovi zase vráti chuť do života a zájem o jeho razítka a kdy najde zálibu v návštěvách řezníka, který zabíjí telata	108
Kapitola třiadvacátá — Partie domina, večerní předčítání, z novin	112
Kapitola čtyřadvacátá — Paní Longuetová se zeptá pana Longuela, co se stalo s jejím lesklým niklovým revolverem, a pan Longuet odpoví, že o něm nic neví. Pak pokračuje v četbě	117
Kapitola pětadvacátá — Pomsta telete	120
Kapitola šestadvacátá — Podivný rozmar vlaku, který jel rychlostí 110 km za hodinu	124
Kapitola sedmadvacátá — Muž bez uši s hlavou ve dvou vagónu	126
Kapitola osmadvacátá — v níž se pozná, že zdánlivě nevysvětlitelná katastrofa je naprosto vysvětlitelná	128
Kapitola devětadvacátá — Dělník zakončuje svou práci pohřbením zloděje a policejního komisaře	130
Kapitola třicátá — První reakce pana policejního komisaře, když se probudí na dně katakomb. Snaží se, aby nebyl staroměstní. Radí panu Theofrastovi Longuetovi, aby „vzal rozum do hrsti“	132
Kapitola jedenatřicátá — v níž pan policejní komisař Mifroid pozná, že má světla nazbyt	136
Kapitola dvaatřicátá — v níž se pan policejní komisař Mifroid svěřuje se svými přirodními poznatkami, načerpanými v laboratoři pána Milna-Edwardse, kterými pana Longuela poněkud uklidní, pokud jde o jeho hlad budoucí, ale kterými nemůže utišit jeho hlad přítomný	140
Kapitola třiatřicátá — v níž se pánové Mifroid a Longuet seznámí na dně katakomb s urozenou paní Jane de Montfort a s urozenou slečnou de Coucy a co z toho vzejde	142
Kapitola čtyřiatřicátá — v níž po několika drobných nepříjemnostech Talpové překvapují pana policejního komisaře Mifroida a pana Theofrasta Longuela	147
Kapitola pětatřicátá — v níž se setkáváme s fantastickými věcmi, pokud pokládáme za fantastické to, co se nemůže odehrát na povrchu zemském	150
Kapitola šestatřicátá — Talpové jsou národ, který nemá na zemi obdobu. Pan Mifroid a pan Longuet, jeden	

<i>jako policejní komisař a druhý jako zloděj, se do-</i>	
<i>konale zesměšní</i>	153
<i>Kapitola sedmatřicátá — Jakým podfukem se panu Mi-</i>	
<i>froidovi a panu Longuetovi podaří uniknout z ka-</i>	156
<i>takomb</i>	
<i>Kapitola osmatřicátá — Veselá kostnice</i>	160
<i>Kapitola devětatřicátá — Jak se pan policejní komisař</i>	
<i>Mifroid rozloučí s panem Theofrastem Longuetem</i>	162
<i>Kapitola čtyřicátá — v níž se čtenář setkává se svým</i>	
<i>starým známým</i>	164
<i>Kapitola jednačtyřicátá — Poslední gesto a poslední</i>	
<i>slovo pana Theofrasta Longueta</i>	165